

Sygn. akt III U 445/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014r. w Suwałkach

sprawy **R. H.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem R. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 24 kwietnia 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca R. H. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 marca 2013r. do 28 lutego 2015r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił R. H. prawa do wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na niestwierdzenie u niej dalszej niezdolności do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji R. H. domagała się jej zmiany i przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Podniosła, iż z uwagi na liczne i przewlekłe choroby wymaga stałego leczenia specjalistycznego oraz rehabilitacji. Przeszła trzy zabiegi operacyjne, które nie polepszyły jej stanu zdrowia ani komfortu poruszania się. Wskazała, iż ma stwierdzoną niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym. Za niesprawiedliwe uznała stałe orzekanie okresowych niezdolności do pracy, gdy jej stan zdrowia ewidentnie wskazuje brak perspektyw wyleczenia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

R. H. (ur. (...)) do dnia 28.02.2013r. była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 23.01.2013r. wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do tego świadczenia. Odwołująca była zatrudniona w Gimnazjum nr 1 w G. na stanowisku sekretarza.

Lekarz orzecznik stwierdził u odwołującej częściową niezdolność do pracy do dnia 28.02.2014r. W ramach nadzoru zwierzchniczego zastrzeżenia do tego orzeczenia złożył główny lekarz orzecznik i sprawę przekazano do rozpoznania komisji lekarskiej ZUS. Przed wydaniem orzeczenia komisja uzyskała opinię lekarza konsultanta z zakresu ortopedii, który stwierdził, iż odwołująca jest zdolna do wykonywania dotychczasowej pracy zarobkowej. Komisja lekarska ostatecznie nie stwierdziła u odwołującej niezdolności do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawczynie, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń rozpoznanych u odwołującej. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawczynie jest częściowo niezdolna do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa oraz czy nastąpiło istotne pogorszenie bądź poprawa jej stanu zdrowia od ostatniego badania z dnia 20.09.2012r. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującej.

Pierwszą opinię w sprawie wydał zespół biegłych lekarzy sądowych, w skład którego wchodził specjaliści z zakresu neurologii, ortopedii i chorób wewnętrznych (k.10-12). Biegli rozpoznali u odwołującej schorzenia neurologiczne, ortopedyczne, stan po przebytych zabiegach operacyjnych o podłożu ortopedycznym oraz endokrynologicznym. Zaopiniowali, iż stwierdzone u niej schorzenia i stopień ich nasilenia nie powodują niezdolności do pracy. Nie stwierdzili niedowładów w zakresie kończyn górnych i dolnych, ani zaburzeń funkcji kręgosłupa i kończyn, które ograniczałyby w znacznym stopniu jej zdolność do pracy. Ich zdaniem od ostatniego badania nastąpiła poprawa stanu zdrowia odwołującej w zakresie funkcji ruchowej kończyny dolnej lewej, zwłaszcza stopy.

W związku z zastrzeżeniami odwołującej drugą opinię sporządził drugi zespół biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii i neurologii. Rozpoznali oni u odwołującej chorobę zwyrodnieniową lewego stawu biodrowego z dysfunkcją kończyny, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i L-S oraz stan po zabiegu operacyjnym. Zaopiniowali, iż schorzenia te powodują u wnioskodawczynie dalszą częściową niezdolność do pracy na okres 2 lat, od 01.03.2013r. Nie stwierdzili, aby od ostatniego badania doszło do poprawy stanu zdrowia wnioskodawczynie, gdyż ruchomość lewego stawu biodrowego uległa zmniejszeniu. Odwołująca nadal utyka, chód jej jest niewydolny z powodu bólu (k.35-37).

Biegli opiniujący w pierwszym zespole zgodzili się ze stanowiskiem drugiego zespołu biegłych (k. 60).

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawczynie do 28.02.2013r. legitymowała się prawem do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy i wniosła o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd podzielił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy opiniowali jako drudzy w sprawie oraz stanowisko pierwszego zespołu biegłych, którzy w opinii uzupełniającej ostatecznie podzielili zdanie, iż odwołująca jest nadal częściowo niezdolna do pracy. Biegli z drugiego zespołu biegłych w sposób przekonywujący, logiczny i jednoznaczny wskazali z jakiego powodu odwołująca jest nadal częściowo okresowo niezdolna do pracy. O wysokim walorze tej opinii świadczy dodatkowo również fakt, iż na jej podstawie pierwszy zespół zmienił swoje dotychczasowe stanowisko. Z tych też względów dowód ten w całości uwzględniono przy merytorycznym rozstrzygnięciu w sprawie.

Zdaniem Sądu kwestia niezdolności odwołującej do pracy została wyjaśniona w wystarczającym stopniu. Składanie przez ZUS kolejnego wniosku o dopuszczenie dowodu z innego zespołu biegłych służy jedynie nieuzasadnionemu przedłużeniu postępowania w sprawie. Wbrew wywiadowi przewodniczącej komisji lekarskiej ZUS, w sprawie nie funkcjonują dwie sprzeczne opinie, co wyjaśniono wyżej. Nie ma zatem podstaw do występowania do innych biegłych o wydanie ostatecznej opinii w kwestii niezdolności do pracy. Ponadto organ rentowy nie zgłosił merytorycznych zastrzeżeń, a jedynie zarzut braku obiektywizmu i niewystarczające wyjaśnienie podstaw uznania odwołującej za niezdolną do pracy. Odniesienie się do tych zarzutów nie wymaga jednak zasięgnięcia przez Sąd kolejnej opinii biegłych lekarzy sądowych, gdyż dotychczas zgromadzone w sprawie dowody – opinie biegłych – czynią te zarzuty bezzasadnymi.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt